

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 56. S. Athanasii Exceptio coram Imperatore. Exilium ejus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

bus receptam, tenere. Marcellus Episcopus Ancyranus, Galatiæ Metropolitanus, huic Concilio non interfuit, quod in receptione Arii nullam partem habere vellet; Ariani, ut compareret, citarunt, insimulantes eum, quod errores circa fidem scripisset, in libro, quem ad refutanda scripta Sophistæ Asterii, fervidi Ariano- rum Sectatoris, composuerat; dum huic accusationi intenti sunt, improvise Imperatoris Imperio Constantinopolim vocantur, ut de sententia in S. Athanasium lata rationem redderent.

Sæculum IV.
A. C. 335.

§. LVI.

S. Athanasii exceptio coram Imperatore. Exilium ejus.

Sanctus Athanasius Tyro auffugiens Constantinopolim concessit, cumque Imperator equo vectus urbem intraret, derepente in media platea cum quibusdam sociis obvium se dedit; Constantinus, cui nihil minus in mentem venire poterat, quam Athanasium jam esse Constantinopoli, subito occursum in admirationem raptus, nec eum agnoscens, interrogat, quis esset? aliqui ex Cæsaris comitatu eidem viri, olim noti, memoriam refricarunt, quantam injuriam passus esset, referentes; Athanasius audiri, si Cæsari opportunum esset, rogabat,

Socr. I. c. 32.
34. Sozom.
II. c. 28.
Athanas. Apol.
2. p. 804.

X 3

quod

Sæculum IV. quod ille recusavit, nolens cum viro,
 A. C. 335 Concilio Episcoporum condemnato, com-

Epiph. hæc.
 68. n. 8.

municare, parumque abfuit, quin a conspectu repelli juberet; Tum vero S. Athanasius, *Deus, inquit, inter me, & te judicabit, quia calumniantibus me non jungeris; & audacter instabat; nullam aliam se petere gratiam, quam ut illis, quibus condemnatus esset, comparari juberentur, & ipse se coram Cæsare defenderet.* Tunc æqua postulare Imperatori visus est, & regulis, quas sibi servandas proposuerat, conformari; igitur omnes Episcopos, antea Tyri congregatos, Constantinopolim advocat, ubi eorum omnium, quæ ibi gesta erant, rationem redderent, namque plurima contra legitimum ordinem, & non sine tumultu acta dicebantur. Ubi hæc Cæsaris litteræ Jerosolymæ Episcopis redditæ, nequaquam omnes simul Constantinopolim ire ausi sunt, quod tamen expresse jubebatur, sed Eusebianorum solertia statutum, ut non plures sex delegatis proficiscerentur ad Cæsarem, nempe duo Eusebii, Theognis, Patrophilus, Ursacius, & Valens. Reliqui ad suas Ecclesias redierunt.

Delegati Constantinopolim advenientes, nihil amplius de calice, nihil de Arsenio, sed novam calumniam excogitarunt, Athanasium auditum fuisse in-

nantem,

nantem, effecturum se, ne imposterum
 frumentum Alexandria Constantinopo-
 lim transveheretur; illico Imperator ira-
 cundia exardens, terribilibus minis in A-
 thanasium erupit, nihil enim æque ipsi
 cordi erat, ac urbis suæ Constantinopo-
 lis magnificentia, de qua actum erat, si
 comneatus ex Ægypto occluderentur.
 Ob hujusmodi delicti suspicionem Philo-
 sophum Sopatrum capite multaverat,
 antea sibi dilectissimum. Hanc accusa-
 tionem, & Imperatoris minas quinque
 Episcopi Ægyptii præsentis audierunt,
 Athanasii Comites, nempe Adamantius,
 Anubianus, Agathammon, Arbethion, &
 Petrus. Athanasius ingemiscens, falsam
 esse accusationem protestabatur, unde e-
 nim, aiebat: *mibi homini privato, & pau-*
peri tanta potestas? At Eusebius Nico-
 mediensis publice calumniam propugna-
 bat, quam ut redderet verisimiliorem,
 Athanasium esse virum divitem, poten-
 tem, & tanto molimini non imparem ju-
 rejurando affirmabat. His ergo Episco-
 pis facilis Imperator fidem habuit, cum
 hos versipelles bona fide agere crederet,
 multumque suæ clementiæ tribuebat,
 quod Athanasium supplicio capitali non
 tolleret, sed pœna mitiori Treviris, illa
 tempestate Galliarum metropoli, exulare
 juberet. Nihilominus S. Athanasius Con-
 stantinum excusat, fateturque minus id

Sæculum IV.
A. C. 335.

Athan. 2.
Apol. p. 805.
Syn. Alex.
ib. p. 729-730

S. Athanasius

Theod. I. 30.

Apol. 2. pag.
808.

X 4 factum

Sæculum IV. factum puniendi animo, quam ut se inimicorum furori eriperet. Eusebiani Imperatorem permoverunt, ut cum eo quatuor Presbyteri Alexandrini proscriverentur, & alium Episcopum in S. Athanasii Sedem intrudere voluerunt, illum vero, quem ipsi suggerebant, mittere Imperator renuit, & cum instarent, tanta commotione respondit, ut a proposito deterriti, quiescerent.

Athan. Apol.
2. 740. ad
Solit. 844.

S. Athanasius Treviros pervenit in fine mensis Februarii, anno 336. erat una ista primæ Provinciæ Belgicæ caput, & ordinaria Præfectorum, aut etiam Imperatorum, quodocunque in Galliis morerentur, sedes, locus nempe ad repellendam Germanorum vim opportunus, cuius in Romanorum terras irrumpere nunquam non moliebantur. Episcopus Trevirensis tunc erat Maximinus, fidei puritate, morum sanctitate, & miraculis illusterrimus, nobili stirpe natus Pictaviensi, cui urbi frater ejus Maxentius Episcopus præerat; ipse, sicut plures alii, Treviros venit, Episcopi Agritii famam secutus, ubi sub ejus Disciplina educatus, & ad functiones Ecclesiasticas vocatus, eo deinde defuncto, Cleri populique suffragiis, atque vicinorum Episcoporum electione in Sedem Trevirensis suffectus est. Talis erat Maximinus, qui Athanasium exulem, & Cæsaris iracundia obrutum, tam

vita S. Max.
ap. Soer. 29.
Maji.

men reverenter suscepit; id quoque ve-
 rum, a Constantino juniore, Imperato-
 ris filio, tunc in Galliis imperante, &
 Trevis residente, non honoribus modo,
 sed omnibus ad sustentationem necessa-
 riis fuisse cumulatam; ad hæc permove-
 batur optima Athanasii fama, & digna
 fastigio viri specie, quodque sciret, quan-
 to eum affectu populus Alexandrinus
 profeceretur. Tunc etiam in S. Roma-
 na Sede novus successit Episcopus; S. Syl-
 vester Papa, postquam ferme viginti duo-
 bus annis sedisset, obierat ultima die De-
 cembrii anno 335, & Marcus decima o-
 ctava Januarii anno 336. electus fuerat.

Sæculum IV.
 A. C. 336.

§. LVII.

*Concilium Constantinopolitanum. Mar-
 cellus Ancyranus depositus.*

Interim Constantinopoli Concilium age-
 batur Episcoporum ex diversis Provin-
 ciis, Ponto, Cappadocia, Asia, Phrygia,
 Bithynia, Thracia, aliisque Europæ par-
 tibus congregatorum. Alexander Epif-
 copus Constantinopolitanus, videns in
 eo Eusebianos dominari, obstitabat qui-
 dem, sed frustra. Causa Marcelli Ancyra-
 ni movebatur, & accusatio Jerosolymæ
 in medium prolata renovabatur, cujus
 caput erat, quod in libro suo contra So-
 phistam Asterium hæreses scripserat. So-
 phistæ

*Eus. Marcel.
 L. 2. in fine.
 p. 55.
 Sup. §. 55.*